

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/383/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212162
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112212162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu Z. G. X., M..L..T.. so sídlom v Z., Š. Č.. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou M. - Š., M..L..T.. so sídlom v Z., Š.É. Č.. XX, proti žalovanej B. G., bytom v E. V., K. Č.. XX/XXX, o zaplatenie 248,95 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 9.5.2013 č.k. 17C 114/2012-46 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu v sume 248,95 eura titulom zmluvnej pokuty resp. náhrady škody.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila dňa 26.4.2005 zmluvu o pripojení na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete GSM. Faktúrou zo dňa 22.5.2009 za zúčtovacie obdobie od 22.4.2009 do 21.5.2009 faktúroval právny predchodca žalobcu žalovanej zmluvnú pokutu v sume 248,95 eura. Ďalej vychádzal zo zistenia, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2011 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu Slovak G. F..M.. ako postupcu na žalobcu ako postupníka.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal žiadne porušenie zmluvných povinností zo strany žalovanej, ani dojednanie doby viazanosti, ani doklad preukázujúci cenu, za ktorý mala od právneho predchodcu žalobcu zakúpiť mobilný telefón LG C 2200. Žalobca predložil len zmluvu o pripojení z 26.4.2005, v ktorej sa spomína uvedený telefón, pričom zmluva je spred vyše 4 rokov pred vyhotovením faktúry, ktorou bola žalovanej vyúčtovaná zmluvná pokuta. Porušenie zmluvnej povinnosti podľa názoru súdu je základný predpoklad

pre priznanie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a na náhradu škody. Nakoľko porušenie povinnosti žalobca v konaní nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovanú nahradiť mu trovy odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa napriek tomu, že ovláda ustanovenia zákona ktoré použil pri rozhodovaní v merite veci, neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rovnako neuviedol v čom spočíva nerovnováha práva a povinnosti strán v dodatku k zmluve o pripojení. Ďalej poukázal na to, že súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov. Podľa jeho názoru v konaní tvrdil, že žalovaný bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu z dôvodu nedodržania povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti. V žalobe a v následnom vyjadrení riadne špecifikoval povinnosť, ktorú žalovaný porušil. V žalobe špecifikoval svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý vznikol tým, že žalovaná nedodržala konkrétne určené povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy a tiež v časti, keď uviedol, že „keby žalovaná splnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby“ žalovaná by splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizväzok právneho predchodcu poskytnutého žalovanej benefit. V následnom vyjadrení presne uviedol, že žalovaná nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bolo jej koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím žalovaná porušila svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti resp. povinnosť zdržať sa konania, ktoré by malo za následok vypojenie koncového zariadenia z prevádzky. Súčasne so žalobou predložil zmluvu o pripojení s dodatkom, v ktorom sa žalovaná zaviazala riadne a včas platiť za telekomunikačné služby a v prípade porušenia uvedenej povinnosti sa zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu dohodnutú v bode 5 dodatku k zmluve o pripojení, ktorého výšku presne špecifikoval v uvedenom bode 5, teda zmluvná pokuta bola dohodnutá v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka. Žalobca má teda za to, že vyjadrenia v žalobe a vo vyjadrení uniesol povinnosť tvrdenia a preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v právnom vzťahu počas doby viazanosti dohodnutej v bode 3 dodatku k zmluve o pripojení.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 1,3 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal porušenie zmluvných povinností, cenu odpredaného mobilného telefónu žalovanej, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak návrh žalobcu zamietol.

Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa na právne normy ktoré použil poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že uniesol povinnosť tvrdenia a preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty uvedenej v bode 5 Dodatku k zmluve o pripojení.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 544 vyplýva, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní svoju zmluvnú povinnosť i keď porušením veriteľovi nevznikne škoda. Zmluvnou pokutou možno zabezpečiť akúkoľvek právnu (zmluvnú alebo zákonnú) povinnosť, či už sa týka napr. peňažného, či iného plnenia. Pri zmluvnom dojednaní o zmluvnej pokute predpisuje zákon obligatórne písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň spôsobu, akým bude určená (§ 544 ods. 2).

Občiansky zákonník neobsahuje úpravu výšky zmluvnej pokuty, ani neurčuje spôsob jej určenia. Dojednanie jej výšky, či spôsobu určenia je teda vecou dohody účastníkov. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnosti, že došlo k uzavretiu zmluvného dojednania ohľadom zmluvnej pokuty a jej výšky zaťažuje toho z účastníkov konania, ktorý z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba prospech, v danom prípade žalobcu.

V prejednávanej veci žalobca uplatnil v konaní nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tvrdiac, že žalovaná porušila dohodnutú zmluvnú povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o pripojení. V odvolaní uviedol, že nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje vo výške dohodnutej v bode 5 dodatku k zmluve o pripojení. Bolo teda jeho povinnosťou v konaní nielen tvrdiť (§ 101 ods. 1 O.s.p.) ale aj splniť dôkaznú povinnosť a preukázať v konaní, že so žalovanou dojednal písomne zmluvnú pokutu a jej výšku. V odvolaní síce uvádza, že súčasne so žalobou predložil zmluvu o pripojení s dodatkom k zmluve o pripojení, ktorý v bode 5 špecifikoval dohodnutú zmluvnú pokutu v súlade s § 544 Obč. zákonníka, z obsahu spisu však nevyplýva, aby takýto dodatok k zmluve o pripojení spolu so žalobou žalobca predložil a takýto dodatok k zmluve, ktorá by bola zrejme dohodnutá zmluvná pokuta nepripojil ani k svojmu podaniu adresovanému súdu dňa 6.8.2012. Zostalo tak nepreukázané či a akú výšku zmluvnej pokuty prípadne účastníci dohodli.

Bez významu sú námietky žalobcu v odvolaní, že súd prvého stupňa neuviedol žiaden konkrétny argument na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako aj námietky ohľadom prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty, pretože z rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, aby súd považoval zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z toho, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaná, ktorej však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedený rozsudok prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.